

(๒๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไชยพระมหาภักษัติย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๗. ๔๕/๒๕๖๒

วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายชาลิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชาลิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) กกล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ จังหวัดนราธิวาสไม่มีประกาศจังหวัดนราธิวาส เรื่อง ประกาศผู้ชนะการเสนอราคา จ้างที่ปรึกษาโครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัดนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จ้างที่ปรึกษาโครงการพัฒนาศักยภาพการให้บริการของเครือข่ายผู้ประกอบการและสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด การรันตีนราธิวาส (Guarantee Nakhonchaiburi) โดยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป โดยผู้เสนอราคาที่ชนะการเสนอราคา ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาส ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการจ้างงานธุรกิจที่ปรึกษาดังกล่าว nave จัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน และเป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทที่ปรึกษาเอกชนในการประกอบธุรกิจ การกระทำของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เป็นการกระทำที่ขาดไม่จริงและจريously เป็นภัยต่อแผ่นดิน และส่งผลกระทบโดยรวม ต่อบริษัทเอกชนในวงกว้าง ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่าให้ยุติเรื่อง เนื่องจากยังไม่ถือว่าผู้ร้องเรียนถูกจำกัดสิทธิหรือเสียหาย

ในการประกอบธุรกิจ สำหรับกรณีการจ้างงานที่ปรึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง หรือไม่นั้น บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการตราชฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน เท่านั้น มิใช่บทบังคับให้รัฐมีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติต่ออย่างใด จึงยังไม่ถือว่าการจ้างงานที่ปรึกษาของจังหวัดนครราชสีมาไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ การข้อซื้อข้อขายและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ นั้น เป็นการขอให้ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐซึ่งไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะพิจารณาได้ สำหรับการร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาความชอบด้วยนโยบายของกรมบัญชีกลาง ธนาคาร โภค และธนาคารพัฒนาเอกชน มิใช่การร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

ผู้ร้องเรียนขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อกฎหมายนี้

(๑) การที่จังหวัดนครราชสีมาจ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง

(๒) เพิกถอนสัญญาจ้างที่ปรึกษาระหว่างจังหวัดนครราชสีมา กับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

(๓) พิจารณาเรียกเงินค่าจ้างที่ปรึกษาคืน

(๔) พิจารณาโทษอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และผู้อำนวยการจังหวัดนครราชสีมา

(๕) พิจารณาโทษอธิบดีกรมบัญชีกลาง

(๖) กล่าวโทษวินัย แพ่ง และอาญา แก่ผู้ที่ประพฤติมิชอบ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณานิจัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีพิจารณาในวินัยคดีตามมาตรา ๓ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเดียวกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลมายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลมามาตรา ๔๙ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่จังหวัดนราธิวาสจังหวัดที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีลักษณะเป็นการแเปลี่ยนกับเอกชนและปิดกั้นโอกาสการประกอบธุรกิจของบริษัทที่ปรึกษาเอกชน เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง โดยที่ผู้ร้องไม่ได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าวด้วย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามที่ร้องไม่ปรากฏว่า

- ๔ -

ผู้ร้องได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าว ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาด้วยทรัพยากร้ายแรง จากการกระทำใด คงเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้ร้องเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๔๕/๒๕๖๒)

(นายจิรยุ ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลาว)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มินังกานิย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนคินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนฤบุญส่ง กลับบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุ่ดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ